No. 3123 Zaterdag 13 Januari 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

HET GEZANTSCHAP BIJ HET VATICAAN

„DE KOLONIALE ZIJDE".

In ons artikel van Woensdag 10 Jan. l.l. hebben wij een zinsnede aangehaald uit een interview met de niet-katholieke Engelse gezant bij het Vaticaan, Sir Odo Russel, waarin hij aan Nederland de vraag stelde: „Hoe kan Nederland zich de weelde veroorloven, met zijn belangrijke positie in West Europa, **met zijn prominente plaats als Koloniale mogendheid,** zich hautain buiten een centrum als Rome te sluiten?

Over deze koloniale zijde van dit gezantschap, willen we vandaag eens wat meer zeggen.

Ettelijke jaren geleden stond Berlijn eens voor een korte wijl **niet** in het middelpunt van de belangstelling dezer aarde. Aller ogen waren toen op China gericht, waar een geweldige verwarring heerste, die uitgezonden dagbladcorrespondenten met veel moeite maar vergeefs tot klaarheid trachtten te brengen. A propos daarvan schreef de Vossische **Zeitung** toen de behartigenswaardige woorden, dat men, om op de hoogte te komen van de ontwikkeling der gebeurtenissen in het Hemelse Rijk, niet in Peking, maar in Rome moest gaan **zitten.**

Deze bemerking sloeg spijkers met koppen. Zij heeft bovendien een dubbele waarde, want zij slaat niet alleen op journalistieke maar ook op ambtelijke voorlichting.

Rome, — we bedoelen de Vaticaanse Stad, — is een der voornaamste diplomatieke centra van de wereld. Daarover hoeft wel geen woord verloren te worden. Doch er zijn enorme [illegible] digs gebeurt, maar waarover geen gezant de kans heeft zakelijke rapporten in te dienen. Deze gebieden zijn voor een koloniale mogendheid, als Nederland, vaak van overgroot belang en het is daarom te betreuren, dat bij de vele discussies over de waarde van een observatiepost ten Vaticane het gewicht wat al te éénzijdig op de diplomatieke zijde van het geval gelegd is. Er is er n.l. nog een andere, die wij kortheidshalve maar de koloniale zullen noemen, en welke de waarde van de diplomatieke evenaart **zo niet** overtreft.

Om het drukkend gewicht van de Vaticaanse Stad als clearing station voor koloniaal, exotisch nieuws te beseffen, doet men wel zich van het feit bewust te maken, dat noch de Nederlandse, noch de Nederlands-Indise regering, noch Curaçao of Suriname enig orgaan bezit, dat haar ambtelijk over de stromingen in zekere landstreken op de hoogte houdt, waar soms honderden en millioenen mensen in borrelende gisting verkeren met gevolgen, die voor ons van het grootste belang kunnen zijn.

Niemand zal b.v. durven ontkennen, dat de ontwikkeling der politieke dingen in een gewest als Britsch-Indië effecten voor Insulinde kan sorteren, van zodanig formaat, dat het zaak, zowel voor de regering te 's Gravenhage als van die te Buitenzorg is, hierover bestendig en op z'n nauwkeurigst voorgelicht te zijn.

Om nu dit hiaat, veroorzaakt door een uitermate gebrekkige, ambtelijke voorlichting ter zake van exotische gewesten, te voorzien heeft men de keus uit verschillende middelen. Men kan aan sommige gezantschappen koloniale attaché's verbinden, die Den Haag en c.q. ook Buitenzorg en de West direct van voorlichting dienen. Men kan ook aan de consuls opdragen over hun ressort geregeld politieke, sociale en andere dan handelsrapporten te schrijven. Waarbij echter in het oog te houden zij, dat de meerderheid dier consuls geen Nederlanders zijn, en de gebiedsdelen ook niet uit eigen ervaring kennen en daardoor eigenlijk uitvallen. Men kan ook in Den Haag en Buitenzorg het ambt van koloniaal voorlichter weer in ere herstellen en het zo mogelijk bezetten met een ambulant beambte, die niet op zijn stoel vast kleeft, maar voortdurend op reis is in de daarvoor in aanmerking komende gewesten.

Maar dan is er ten laatste toch ook nog Rome. Rome, het onovertroffen clearing station van allerlei nieuws, zowel van dat, wat door de gezanten, die wij in dienst hebben, bestreken wordt, als van dat, wat **buiten de** gezichtskring van deze heren valt.

Immers er gaat geen dag, maar dan ook werkelijk geen dag voorbij of er stapt in Rome iemand uit de trein, die uit een of andere landstreek komt, waar **we noch diplomatiek, noch consulair vertegenwoordigd zijn. De ene** dag mag het iemand uit Jamaica zijn, de andere dag iemand uit de Chinese binnenlanden, uit Patagonië, uit Madras, Australië, Japan, Egypte of de Fidschi eilanden: er zet beslist en zeker elk etmaal iemand de voet in Rome, die iets in zijn mars meevoert. Er moge een bisschop aankomen, of een pater, een broeder of maar een eenvoudig nonnetje, — dat maakt geen groot verschil uit. Want zij, die komen, hebben meestal jaren en jaren in den lande van Overzee gewerkt. Zij hebben zich in hun omgeving ingeleefd gelijk dat nimmer het geval met een ambtenaar zal wezen. Zij spreken de taal der inboorlingen. Zij zijn van derzelver streven, enz., als geen ander op de hoogte. Zij zijn daarbij in hoge mate onbaatzuchtig en dus eerlijk.

Jaar in jaar uit vloeit langzaam en stil deze stroom van eerste klasse informatie door Rome heen. Men hoeft maar aan de oever van de vliet te gaan zitten en men hengelt er alles uit, wat men hebben wil. Is b.v. de industrialisering van **Java aan de orde,** in Rome kan men zeer goed op de hoogte komen van de industrialisering van Brits-Indië, van **de sociale problemen,** welke daar tegelijk met de fabrieken **opgeworpen werden,** enz. Spreekt men over de **kolonisatie** van Nieuw-Guinea. In Rome kan men alweer goed op **de hoogte komen van** soortgelijke kolonisatie in Kenya, in de West-Indiën, in Tanganyka, West Australië, enz. Over de ups en downs van de politiek [illegible] en wetenschappen, over handel en vertier, over onderwijs, kortom over elk punt, waarover men als koloniale mogendheid graag ingelicht zou willen wezen, kan men in Rome **prima informaties bekomen.**

Erkend zij, dat dit niet altijd makkelijk valt. Erkend zij, dat geestelijke heren misschien moeilijk te interviewen zijn; dat vele van deze geestelijke heren de grenzen van hun horizon met die hunner parochie hebben laten samenvallen. Erkend zij, dat zij van politiek meestal zo min mogelijk willen weten en dat zij op grond daarvan er in de plaats hunner herkomst, liever met de rug naar toe gaan staan.

Maar dat alles belet niet, dat men hier met eerste klasse bronnen van voorlichting te doen heeft. Alles hangt hier af van het geduld, de tact en de zakenkennis van dengene, die zich met **de interviews belast ziet.** Deze kan schier uit elk **interview een steentje slaan en daarna is het aan hem,** uit al die steentjes langzaam een klaar en goed beeld op te **bouwen van al die** landen, waar het aan ambtelijke voorlichtingsdienst hapert.

Maar détails zijn bijzaak. Wij willen ook de vraag **niet aanroeren of zulk** een voorlichter in een **diplomatiek** apparaat ingeschakeld kan worden. Het ging hier slechts om het aangeven van een richting. Hoofdzaak is deze: Rome is een clearing station voor koloniale informatie zoals er geen tweede in de **wereld bestaat. Door** Rome vloeit elke dag van de kalender een golf van koloniale wetenswaardigheden. In Rome kan men elk uur iemand aantreffen, die bijzonder goed op de hoogte is van dingen, waarvan een ander weinig of niets afweet. De vraag is maar of men **deze vloed van** informaties ongebruikt **voorbij zal laten** stromen.

Informaties, welke zoals Sir Odo Russel niet onduidelijk zeide, voor een koloniale mogendheid als Nederland van onberekenbaar voordeel kunnen zijn.

Schaepman constateerde een scherp en bondig: „Nederland is groot genoeg om in het Vaticaan op te vallen, **maar** klein genoeg om er te kunnen worden gemist".

En omdat de Paus er **niets meer of** minder om wordt of Nederland bij het Vaticaan vertegenwoordigd is, kan het ons als katholiek niet het minste deren of een Nederlands gezant daar is of niet.

Maar het is een Nederlandse zaak! Daarom dient zij de belangstelling van de gehele natie te hebben en te houden.

De liberale journalist Nijpels, die een 15 jaar geleden zelf te Rome was gaan kijken, en met **eigen ogen de be**zoekers van het Vaticaan bezag en de lijsten van de audiëntie-gangers in de bladen controleerde, moest constateren, **dat bij deze post** „alle Foreign-offices en Quai d'Orsays kinderspel zijn". En spoedig was deze journalist dan ook tot de overtuiging gekomen, „dat wellicht geen gezantschap zulk **een prachtige observatie- en luisterpost is als juist dat bij het Vaticaan".** En verbaasd riep hij uit: „Het gaat toch soms vreemd in de wereld: ziedaar nu eens een diplomatieke post, die èn nuttig is, èn nog goed bezet tevens iets dat wij helaas, niet van alle zeggen kunnen. En juist dien zouden velen graag opheffen!"

Als Nederlanders vragen wij: waarom moeten wij niet zijn, waar Frankrijk, Engeland, Duitsland, de Ver. Staten en nog 32 andere staten niet willen ontbreken: waar het Czaristisch Rusland altijd was, waar zelfs Sovjet Rusland, blijkens mededelingen indertijd van Briand in de Franse kamer, contact zocht?

„Wie zich tegen de macht van den Paus keert, komt bedrogen uit", erkende de bekende correspondent van de liberale Nieuwe Rotterdammer Courant".

Deswege hebben wij onze gedachte over deze aangelegenheid nog eens herhaald.

HUIS EN HAARD

DE KUNST VAN GELUKKIG ZIJN

Dr. Jos Creyghton S.J. schrijft in de Maasbode:

Het moet een ieder, die regelmatig de uitlatingen volgt van onzen nieuwen Paus, zijn opgevallen, hoeveel aandacht hij heeft voor het christelijk gezinsleven.

Gods plan.

Hij weet, dat in moeilijke tijden „het huisgezin de providentiële en in zeker opzicht onaantastbare wijkplaats blijft voor het christelijk leven". (S. P. 74.)

Dit is wel de voornaamste reden, waarom in „Summi Pontificatus" zo voortdurend over het gezinsleven gesproken **wordt.**

Maar nog iets anders moet er zijn, wat Pius XII zo boeit in het **huisgezin:** daar vindt hij gerealiseerd, **op een voor ieder begrijpelijke wijze,** het beginsel, dat van zijn **„programma"** als de ziel is: **wil de mens gelukkig zijn,** [illegible] **leven volgens Gods wetten.**

Gelukkig-zijn is niet een toeval of een handigheid, maar een moeilijke, naar vaste regelen te beoefenen kunst. Niet door onberaden zijn eerste impulsen in te volgen wordt de mens gelukkig, maar door te werk te gaan naar een vast, hem van Godswege voorgelegd programma. Geluk is een zaak van het hart. En het hart des mensen is door God gemaakt. **Het** haakt en tracht naar een geluk, dat in Hem-alleen te vinden is...... irrequietum est cor nostrum...... Wil het hart reizen naar het geluk, dan moet het Gods wegen gaan.

Deze gedachte is aanwezig in iedere regel van „Summi Pontificatus". Op een bijzonder treffende wijze heeft Pius XII haar uitgesproken in de „Amerikaanse Encycliek" van 1 November j.l.:

„Het is ongetwijfeld waar, dat de godsdienst zijn oorsprong in de hemel vindt en met zijn onderrichtingen en voorschriften, bestemd is de mensen te leiden naar het eeuwige geluk; maar tevens valt niet te ontkennen, dat hij op aarde zoveel weldaden opeenstapelt, dat indien zijn voornaamste bestaansreden zou zijn de mensen gelukkig te maken tijdens hun korte aardse levensdag, hij onmogelijk meer zou kunnen geven". Is dit niet de echo van Jesus' woord: **„Komt allen tot Mij......** Ik zal u verkwikken. Want mijn juk is zoet en mijn last is licht"?

De Amerikaanse Encycliek.

In het gezinsleven — **het is een** kwestie van intonatie: Pius spreekt in zulk verband zelden van het „huwelijk"; voortdurend van het „gezin, het huis, de familie": over de **integrale** huwelijksliefde dus, die èn wederhelft èn kinderen, die **het geheel** van natuur omvat — in het **gezinsleven wordt de**ze wet-van-geluk werkelijkheid.

„Wat kan er wel op aarde zijn, serener en blijer dan een christelijk gezin? Zijn oorsprong vindend bij 's Heren altaar, waar de onverbreekbaarheid van de heilige-band der liefde plechtig is afgekondigd, neemt het toe in kracht en omvang, door diezelfde, met hemel-genaden gevoede, liefde. Hier wordt in aller oog de liefde geheiligd, en onbesmet bewaard het huwelijksbed; geen twisten verstoren de vrede van het huis, geen vermoedens van dreigende ontrouw veroorzaken een verborgen martelaarschap; het hechtste vertrouwen neemt de doorn van verdenking weg en in de wederzijdse goedheid verliest de smart zijn scherpte, en wordt de vreugde dubbel groot gemaakt. Hier worden de kinderen niet gevoeld als een zware last, maar als een zoet bezit en onderpand; geen laakwaardige zelfzuchtige motieven, geen najagen van materiele genietingen zijn de oorzaak, dat de gave des levens wordt geweerd, en dat de zoete namen van „broeder" en van „zuster" in vergetelheid geraken". — Kinderen, gesproten uit zulk een gezin, „beschouwen het als hun heiligste plicht, hun ouders te eren, hun wensen te voorkomen, hen in hun ouderdom trouw ter zijde te staan, hun grijsheid vreugdevol te maken met een toegenegenheid, die door de dood niet uitgedoofd, in het Rijk des Hemels nog glorireuzer en dieper worden zal."

De toespraak tot de jonggehuwden.

Aldus in de „Amerikaanse Encycliek".

Maar nog fijnzinniger wellicht heeft Pius over hetzelfde onderwerp gesproken in een audiëntie ten Vaticane, kort daarop, verleend aan een groep van jonggehuwden. Het was 15 November. Het feest van Kerkwijding van de Basiliek van Sint Pieter was en aanstaande (18 Nov.).

De term „Basiliek" zo verklaarde de Paus, betekent oorspronkelijk „Huis van den Koning".

Dit woord „Huis", wat is het niet rijk aan inhoud!

Het huis is een woonplaats van liefde. God kon ons nauwelijks een groter offer vragen dan ons huis te verlaten, om, arm en naakt, Hem te volgen. „Wie mijn huis verlaat om de liefde van mijn Naam, zal het eeuwig leven bezitten". (Mt. 19:29). „Geen huis meer hebben, geen dak en geen haard, is dat niet het symbool van de grootste benauwenis en ellende?"

Welnu, zo zeide Pius tot de jonggehuwden: „een nieuwe en overmachtige liefde heeft voor u haar stem doen horen: verlaat het huis van uw vader, want gij moet een ander huis vestigen, dat het uwe zijn zal".

„Het heiligdom van het gezin".

„Het voorbeeld van den goddelijken Meester, die zelfs geen steen had om het hoofd op neer te leggen, zal hun leren ontberingen, die dat nodig is, te dragen. Maar om meest in het mogelijke doen om hun woning te maken tot een huis van liefde en intimiteit. Om daar, in de harmonie van twee harten, die weten trouw te zijn aan hun beloften, de vrede te doen heersen, en vervolgens, als God het wil, in een blijde en glorieuze kroon van kinderen.

Eén ding echter mogen wij niet vergeten: al hun inspanning zal ijdel zijn, en tal zal hun niet mogelijk wezen het geluk van de huiselijke haard te vestigen, **als God met hen het huis niet bouwt.** In zijn genade moeten zij voltharden. Het feest van hun huwelijk moet ook voor hen zijn een feest van „wijding" van een „huis van God". Aan Hem moeten zij, onder de bescherming van Maria en hun Patroonheiligen, toewijden de „kleine tempel van hun huisgezin".

Grote gedachten....

Grote gedachten spreken vaak het duidelijkst in eenvoudige dingen.

De grote gedachte die in dit alles verborgen ligt is deze: **de mens moet** gehoorzamen, moet, — zuiverder beginsel tot zijn leids-ster nemend dan zijn eigen, onvoldoende inzichten; betere wetten volgend, dan **die van zijn** ogenblikkelijk begeren — zijn leven richten naar het plan, dat God hem heeft geopenbaard. Wijkt hij daarvan af, **dan mist hij, onfeilbaar zeker, het** ideaal, dat hijzelf najaagt, in **al** zijn doen en laten: gelukkig te zijn. In alle omstandigheden en op ieder plan. Dit geldt voor ieders persoonlijk leven, voor het huwelijk, voor de Staat, voor heel de wereld-orde. Voor **alles.**

En de eenvoudige realiteit, waarin Pius XII die gedachte zo **gaarne demonstreert** is het, aan iederen mens intiem-bekende, gezinsleven.

....in eenvoudige dingen.

Daar **blijkt** hoe waar dit **alles is!** [illegible] **schoner en blijer** dan een welgeordende **gezin; niets** ook is er heillozer en verdrietiger dan een bandeloos en ordeloos familieleven.

Dat is de vrucht van het begeren, en het graf van het geluk.

En daarbij komt dan nog dat sanering van het huwelijksleven het natuurlijke uitgangspunt is voor de sanering van heel de menselijke samenleving.

Curaçao's Welvaartsbronnen

De Stellingen van Dr. Henriquez, welke wij de vorige week hebben nagegaan, lieten ons zien, dat er praktisch nog niets gedaan is om het probleem der welvaartsverzorging op Curaçao op te lossen. We zullen nu in zijn volgende stellingen zien, hoe hij zich voorstelt dat dit geschieden moet.

16. Bij een klein gebiedsdeel als Curaçao, dat uiteraard slechts bescheiden bedragen kan besteden aan welvaartsonderzoek, kan alleen dan op succes van dit welvaartsonderzoek worden gehoopt wanneer dit op zeer methodische wijze, in nauwe samenwerking met het moederland, wordt ondernomen. Zonder een zeer nauw contact met het moederland is elke vorm van welvaartszorg onmogelijk.

Dat Curaçao **uiteraard** slechts bescheiden bedragen besteden kan aan het welvaartsonderzoek, is ons na het voorafgaande niet recht duidelijk. Ons dunkt, dat Dr. Henriquez beter had kunnen schrijven, dat uiteraard de enigszins mogelijke bedragen daaraan besteed moesten worden. Immers, hij heeft ons aangetoond, dat binnen afzienbare tijd er kans bestaat, dat de huidige welvaartsbron verdwijnen gaat en vervolgens ons ook laten zien, dat er geen andere bronnen van welvaart zijn; zelfs niet bronnen voor een bestaansmogelijkheden.

Mocht echter het besteden van bescheiden bedragen uiteraard inhaerent zijn aan een klein gebiedsdeel, dan zouden wij willen opmerken, dat de kleinheid van een bepaald gebiedsdeel niets zegt aangaande haar financiële draagkracht. Wij bedoelen hiermede te zeggen, dat hoofdzakelijk en voornamelijk de noodzakelijkheid van het oplossen van dit probleem der welvaart belang is om de grootte van de te fourneren bedragen te bepalen. Als, volgens Dr. Henriquez, de ernst van de situatie, na het verdwijnen der olieraffinaderijen, niet voldoende kan onderstreept worden, dan kan ook de noodzakelijkheid om het probleem op te lossen niet genoeg onderstreept worden. En uit die noodzakelijkheid volgt dan **uiteraard** dat noch de middelen van het gebiedsdeel noch zelfs de momenteel te betrachten zuinigheid de bedragen nodig voor een grondig en experimenteel onderzoek bescheiden moeten houden. Integendeel, met voorbijgaan van vele andere voorzieningen, moet men royaal en met druf deze zaak weten aan te pakken. De gelden, welke heden uitgetrokken en besteed worden voor het verdedigen van Curaçao zijn absoluut noodzakelijk en men mag op dit gebied niet bescheiden zijn. Doch deze gelden worden besteed voor het behoud van Curaçao voor Nederland. De gelden echter, welke uitgetrokken en besteed moeten worden voor het oplossen van het welvaartsprobleem zijn voor een nog hoger doel bestemd; zij gelden voor het behoud van de bevolking **zelf.**

17. Voor het onder punt 16 bedoelde methodische onderzoek lijkt het in de allereerste plaats nodig, een hechte basis te leggen in de vorm van samenvattende documentaire studiën o.a. over de in de stellingen 33, 36 t/m 47 aangegeven onderwerpen. In deze studiën moet al hetgeen er over de onderhavige onderwerpen reeds is geëxperimenteerd, practisch uitgevoerd en geschreven worden gecompileerd, geschift en critisch toegelicht in verband met eventuële toepassingsmogelijkheden in Curaçao.

Hier zouden wij er de nadruk op willen leggen, dat de studiën, welke gemaakt worden vooral op rekening moeten houden met de mogelijkheid van afzetgebieden en dat wel in de eerste plaats. Het dunkt ons noodzakelijk, dat men zich allereerst een voorstelling maakt van Curaçao na het verdwijnen van de olieraffinaderijen. Wat voor plaats neemt Curaçao dan nog in? Het ligt dan tegenover landen met onbegrensde mogelijkheden. Wat bijv. zal de tuinbouw en de veeteelt bij een eventueel slagen betekenen als welvaartsbron in verband met de grote vruchtvaarheid der omringende landen? Of na lange studiën en proefnemingen gebleken is, dat bijv. tuinbouw hier wel mogelijk is en zelfs op een rendabele basis, heeft in zover

Uitbetalingen aan Uwe familie-leden of aan Uwe andere relaties in Nederland en in alle andere landen ter wereld, voeren wij voor U uit, per telegram of per brief.

voor BEPERKTE KOSTEN ONBEPERKTE SERVICE de: H. B. U. Willemstad.

Te Uwer keuze:
DEPOSITO-
SPAARKAS-
EN CHEQUE-
REKENINGEN

HOLLANDSCHE BANK-UNIE AMSTERDAM

Opdrachten van de C.P.I.M.- en C.S.M. cliënten worden ook na 4 uur n.m. aangenomen.

nog niet veel zin als welvaartsbron, wanneer men niet weet, of men die producten dan ook verkopen kan.

18. Daar de onder de punten 16 en 17 bedoelde studiën als eerste verkenningen van onbekend terrein bedoeld zijn, moeten zij vooral breed van opzet zijn en niet door een nauwkeurig gepredetermineerd doel begrensd worden.

19. Studiën, als bedoeld in de stellingen 16 en 17, vereisen, wanneer zij enige reële waarde bezitten, zeer veel arbeid. Voor elk der onder de punten 33 en 36 t/m 47 genoemde onderwerpen zou een studie van minstens 6 maanden, voor velen zelfs van meer dan een jaar, nodig zijn. Dit wil echter geenszins zeggen, dat daarmede bijzonder veel geld gemoeid zou zijn.

20. Uit het onder punt 19 medegedeelde volgt dat met de huidige personeelsbezetting van het Koloniaal Instituut, Curaçao hiervan niet veel hulp mag verwachten. De werkzaamheden van het Instituut immers moeten zich verdelen over alle Nederlandse Koloniën, zodat de door dit Instituut voor Curaçao te besteden arbeid uiteraard zeer beperkt moet blijven. Het detacheren bij het Koloniaal Instituut van, door Curaçao betaalde, onderzoekers met speciale opdrachten, echter, zou in vele gevallen aanbeveling verdienen.

21. De onder de punten 16 t/m 18 bedoelde breed opgezette oriënterende studiën kunnen in Nederland uitgevoerd worden wanneer de onder punt ten 16 genoemde voorwaarden vervuld zijn. Hierdoor kunnen zij tot stand komen met betrekkelijk geringe kosten.

Men kan zich b.v. in verbinding stellen met hoogleraren die voor de in aanmerking komende onderwerpen interesse bezitten, opdat deze de nodige voorbereidende studiën opdragen aan bij hen afstuderende of promoverende studenten. Ook kan men jonge intellectuele krachten voor het beoogde doel bij daartoe in aanmerking komende instellingen detacheren (b.v. het Koloniaal Instituut).

Zou het niet aanbeveling verdienen een alleszins bekwaam persoon aan te stellen, die met alle hierboven opgenoemde hulpmiddelen, de taak krijgt zich met dit probleem bezig te houden.

22. Gezien de zeer hoge eisen die tegenwoordig aan boord van passagiersschepen gesteld worden ten aanzien van de qualiteit van het voedsel zou Curaçao als aanloophaven aan aantrekkelijkheid winnen indien daar geregeld tegen redelijke prijs verse vis, verse groenten en vers fruit van prima qualiteit te verkrijgen zijn; dit is tot nog toe geenszins het geval.

Dat Curaçao als aanloophaven er aan winnen zou wanneer men verse vis, etc., beschikbaar had, geloven we niet. Nu eenmaal Curaçao een aanloophaven is, zou in het leveren van deze artikelen een heel belangrijke bron van inkomsten zitten en zou het de moeite waard zijn dit nu direct tot uitvoering te brengen. Maar of Curaçao een aanloophaven zal blijven na het verdwijnen van de olie, betwijfelen wij sterk. Natuurlijk zal er een bepaalde bron van inkomsten op dit punt blijven voor de passagiersschepen die hier moeten komen. Maar zullen er nog wel zoveel passagiersschepen komen? Zullen de touristenschepen Curaçao nog blijven aandoen? Is Curaçao uit touristisch oogpunt werkelijk zo interessant, dat men hier zal blijven komen? Komen vele touristenschepen hier niet hoofdzakelijk om te bunkeren? Is het winkelen op Curaçao zo voordelig en prettig voor de touristen, dat de scheeptvaartlijnen Curaçao zullen blijven aandoen? Het is mogelijk, maar we zijn er bang voor.

23. Wat betreft de mogelijkheid van de geregelde aanvoer van verse vis dient het resultaat van de onderzoekingen afgewacht te worden, dat op het ogenblik door den heer Diemont voor den heer v. Eyk en door den heer Sardeman worden verricht; dat deze mogelijkheid principieel aanwezig is, werd reeds door het onderzoek van Prof. Boeke (1907) aangetoond.

23a. De productie van eerste qualiteit fruit en groenten op commerciële basis ondervindt moeilijkheden in verband met de onmogelijkheid om inlandse arbeiders met voldoende vakbekwaamheid te verkrijgen, met de zeer hoge kosten, verbonden aan het importeren van Hollandse vakarbeiders en in verband met de bijzondere problemen, waarvoor de kweker gesteld wordt door de grote droogte en het zoutgehalte van het putwater.

24. De moeilijkheden, genoemd onder punt 23, lijken ondervangen te kunnen worden door toepassing van de „watercultuurmethode" („soilless growth", „hydroponics"), een kweekmethode, die in de laatste jaren in de Verenigde Staten met succes op practische schaal is uitgewerkt en o.a. toegepast is op het waterarme Wake-Island, tussenstation van de Pan-American Airways. Het lijkt geenszins uitgesloten, door toepassing van deze methode (welke ook experimenteel door schrijver dezes getoetst werd) op Curaçao de productie van eerste qualiteit groenten en fruit op commerciële basis ter hand te nemen.

Het is wel interessant te lezen wat Anton E. Zischka in zijn boek „Brood voor twee Milliard Mensen" ons over deze moderne kweekmethode vertelt:

„In 1933 had een zekere dr. Spangenberg in Berlijn zijn — blikweiden — gedemonstreerd; hij had op metalen roosters 50 kilo maiskorrels verdeeld, ze tweemaal daags met een voedingsvloeistof doordrenkt en na tien dagen 800.000 planten van veertig centimeter lengte geoogst, die te samen 300 kilo wegen, die door kippen, koeien en varkens met smaak werden gegeten en aan voedingswaarde alle „natuur"-kiemplanten verre overtroffen: geen aarde, geen licht, niets dan metalen kasten, die in vijf lagen boven elkander stonden en nog geen twee vierkante meter besloegen, dat waren dr. Spangenbergs „velden" geweest. De Lübeckse landbouwkamer had destijds de „Spangenberg-methode" gekeurd, langdurige series proeven werden begonnen, en thans werken twee dozijn laboratoria aan het onderzoek van chemisch-biologische voedsel-oplossingen. Reeds kan men in de nabijheid van San Francisco, in het huis Nr. 1555 van de Scenic Avenue, planten zien, die uit een sprookjesland schijnen te komen: tomaten, die acht en een halve meter hoog worden, die zich langs huizenhoog latwerk slingeren en 217 ton vruchten op een acre, op ongeveer 40000vierkante meter oppervlakte, geven: 43 maal zoveel als de gemiddelde Amerikaanse opbrengst. Daar heerst dr. William Frederick Gericke, professor aan de staatsuniversiteit van Californië en deze kan ook tabaksplanten van zes en een halve meter hoogte laten zien; hij trok in een tank van 40 vierkante meter oppervlakte 2465 bushels aardappels, 2465 op een acre dus, tegen de 116 van het gemiddelde: in een tank met oplossingen van chemicaliën, want ook in de proefhallen van Gericke is er geen aarde, ook hij „voert" zijn planten met zorgvuldig berekende voedsel-oplossingen. Zijn „aquaculture" genoemde methode wordt heden ten dage in Capitola en Montebello, Richmond, Watsonville en Seattle door beroepstuinders toegepast, en de tomaten, die zij naar de markten sturen, moeten aan de in aarde geteelde niet alleen gelijkwaardig zijn, maar ze zelfs overtreffen. Dr. Gericke is er toe overgegaan, zijn voedseltanks te verwarmen en heeft daardoor nog hogere opbrengsten behaald; andere plantenphysiologen verbeteren voortdurend de analytische methoden, waardoor men langzamerhand alle groeistoffen hoopt te vinden: zo schijnt de tijd niet ver meer, dat een paar vierkante meter kas grote velden vervangen......"

Gevoelige spieren, Pijn lijden, Omega Olie.

Brengt beterschap.

Hier is een gewoon, goedkoop middel dat machtig is en onschadelijk — geneeskrachtig en snel werkend — is goed tegen pijnen, pijnlijkheid en stijfheid — het is doeltreffend — het geeft resultaat. Haal een flacon OMEGA OLIE van f 0.70 en U zult het ondervinden — millioenen hebben het reeds ondervonden.

Wrijf goed in tegen rugpijn — verstuiking en verrekking — voor stijve hals en pijnlijke armen — voor pijnlijk brandende voeten en alle soorten pijn — U zult spoedig genezen

Voor genezing van rheumathiek, ischias neuritis, zenuwpijn en spit is het overal bekend in Curaçao. 4

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Van de fronten is er weinig nieuws. Uit het Westen niets, hoegenaamd niets. En het bericht dat Finland enkele Russische divisies, een 50 duizend man in de pan heeft gehakt, is al enkele dagen oud.

Finland weert zich dapper en in de laatste dagen schijnt de grote aanvoer van wapenen uit Engeland te zijn aangekomen. En de Koning van Zweden heeft dezer dagen in een rede verklaard, dat Zweden ook alle mogelijke hulp aan Finland geven zal. Finland heeft daartegenover verklaard, dat het op deze wijze, met zulke hulp de oorlog zal kunnen volhouden.

Dan zijn er enkele luchtraids geweest boven de wederzijdse oorlogshavens van Duitsland en Engeland, maar van veel betekenis ook al niet. Enkele handelsschepen staan weer op de lijst van de oorlogsslachtoffers, maar door mijnen en niet door torpedering.

Van Duitse zijde heeft men het eigen handelsschip Ussukuma laten zinken, toen het prijsverklaard dreigde te worden. Ook de „Consul Horn" op Aruba zal proberen het grote vaderland te bereiken, zo niet het schip, dan toch de bemanning. Het was reeds enige tijd bekend, dat de Consul Horn opdracht had om de dienstplichtige Duitsers naar de Heimat over te brengen.

Amerika heeft besloten om enkele 52 duizend ton grote oorlogsschepen te bouwen, welke dan wel de grootste van de wereld zullen zijn.

Zo is dan de oorlog, welke momenteel de wereld bezig houdt, een oorlogvoering, welke niet alleen jaren zou kunnen duren, maar waarbij bovendien aan de tegenstanders gelegenheid gegeven wordt om op een of andere punt voorbereidingen te treffen, die voor de andere partij wel eens zeer kwade gevolgen kunnen hebben. Als voorbeeld zouden we kunnen nemen een voorbereiding van Duitse zijde op een geweldige luchtaanval op Engeland.

Chamberlain heeft dan ook dezer dagen verklaard dat een **scherpere oorlog zal gevoerd gaan worden, om de oorlog te verkorten. En is daarom** misschien de Engelse kabinetscrisis geweest?

Er is dus wel een kentering gekomen in de Engelandse hoop om de oorlog te winnen. Deze hoop berustte aanvankelijk op twee wapenen: in de eerste plaats op de Engels-Franse blokkade en in de tweede plaats op de aanmoediging van het Duitse volk om zich tegen zijn regering te keren.

Van het tweede wapen, uitzendingen van pamfletten, horen we niets meer. En omtrent het eerste wapen, waarvan enkele weken geleden nog gezegd werd, dat het goed ging, en men geen grote mensenmassa's of grote vloten de oorlog in zou sturen, is het vertrouwen toch niet zo sterk meer, dat men met dit middel nog hoopt een **spoedig** einde van de oorlog.

In het licht van deze Engelse mentaliteit, is wel van belang een serie beschouwingen, welke een in Amerika geziene schrijver, die een tocht door Duitsland maakte, in de Londense „Daily Telegraph" mededeelt. Oswald Garrison Villard, die exceptionele kansen had de openbare mening in Duitsland te polsen, begint met een woord te zeggen over de „afkeer van het publiek tegen het bestaande regiem", waarbij de onrust over het Duits-Russische samengaan een hoofdrol speelt. Hij schijnt zijn inlichtingen vooral te hebben ingewonnen bij bankiers, hogere staatsambtenaren, buitenlandse consuls, industriëlen en leidende middenstandsfiguren. Hoewel de Duitser, volgens hem, een „geboren kritikaster" is, zal hij tóch „de buikriem nog wat nauwer toegespen en overigens zijn gang gaan". Er zijn ook geen oppositie-leiders, waarbij hij zich kan aansluiten, en er is geen alternatief plan of program, dan dat van de Nazi-partij. Een bankier zei hem: Zeg me eens, wat ik aan de toestand hier kan doen. Zij hebben de revolvers! Ook hij heeft van de geruchten gehoord, dat 153 conservatieve leden van de partij „te Wenen vermoord werden in twee November-nachten van 1938, omdat ze trachtten het afzakken van de partij naar communistisch radicalisme tegen te gaan". En toch — „de buitengewone manifestaties van vreugde toen het nieuws verspreid werd, dat het kabinet-Chamberlain zou zijn afgetreden om plaats te maken voor een regering, die beloofd had vrede te zullen brengen, illustreren de diepste verlangens van het Duitse volk.

Officieren zeiden over het Duits-Russisch verbond: „Dat was een absoluut militaire noodzakelijkheid; wij konden deze oorlog niet beginnen met een vijand in de rug..." Daarom moest Polen dus zo volkomen vernietigd worden, alvorens tot vijandelijkheden tegen Engeland en Frankrijk zou worden overgegaan. De officieren ontkenden niet, dat, indien er oorlog met Rusland zou uitbreken, de Russische winsten, behaald sinds de val van Polen, het Duitse rijk inderdaad duur te staan zouden komen. Zij wilden slechts zeggen, dat het verbond met Stalin een noodzakelijk kwaad was. Zo spraken eveneens enkele heren uit de Wilhelmstrasse. Particulieren uit de middenstand toonden zich ongerust omtrent „de geheime clausules van het Duits-Russisch verdrag". Weinigen slechts hadden vernomen, dat méér dan 6000 Duitse communisten op bevel van Hitler vrijgelaten waren uit gevangenissen en concentratie-kampen onmiddellijk na de ondertekening van het verdrag. De latente bedreiging van het communisme in Duitsland is géén zaak om mede te spotten.

Wat nu de voedsel-condities in het Duitse Rijk aangaat, de schrijver heeft nergens iemand aangetroffen, volbloed Nazi of stille tegenstander, die er niet zeker van was, dat de Duitsers het minstens twee jaren konden uihouden. Het Duitse rantsoenen-systeem, waarover allen wel bittere klachten uiten, zal toch iedereen genoeg voedsel blijven verschaffen, tenzij er iets onvoorziens gebeurt. Er zal natuurlijk ergens een tekort zijn aan te wijzen, met name aan benzine, mangaat, bauxiet, tin of koper. Maar een zeer invloedrijk man was er zeker van, dat t.z.t. het ontbrekende zou worden aangevuld „door beslag-legging, confiscatie op zee of elders, of op welke manier dan ook". Herhaaldelijk werd gewezen op de verbeterde kwaliteit van vele Ersatz-producten. Zo zou het „buna", de synthetische rubber, reeds nu duurzamer zijn dan het natuurproduct en uitstekend voldoen.

De aan Roemenië opnieuwe gestelde eisen, Duitsland méér van zijn producten te verkopen, het met een der Baltische staten gesloten contract ter voorziening in uit aardappelen gedistilleerde alcohol, de levering van millioenen tonnen veevoeder uit Rusland, het zijn bewijzen voor de bewering, dat de Duitsers zich toch wel door de moeilijkheden der voedsel- en grondstoffenvoorziening zullen weten heen te slaan.

Een interessante passage in de beschouwingen van den Amerikaan, is zeker die, waarin hij spreekt over „de bedoelingen der Nazi's om het Britse rijk te vernietigen". Hij schijnt er zelf maar matig van overtuigd, dat in Mei 1940 het plan van de generale staf, met een lucht-armada een schrikaanjagende aanval op de Britse kust te doen, werkelijk ten uitvoer gebracht zal worden. Dit zou natuurlijk slechts kunnen gebeuren door een combinatie of gelijktijdige actie van duikboten, het luchtwapen en de nieuwe afdeling parachutisten. Ondanks hun zware verliezen in de lucht, spreken deskundige Duitsers nog grif van 30.000 beschikbare vliegmachines, die een succesvolle vernietigingscampagne op de Britse eilanden zouden kunnen volvoeren. Voor voldoende geoefende Duitse piloten heeft Goering al gezorgd. Men zou trouwens in het buitenland geen idee hebben van de jongste uitbreiding van het Duitse luchtwapen. Alleen reeds in de omstreken van München zouden er nu 14 vliegvelden zijn.

Wat de duikbootvloot betreft: ondanks de Duitse verliezen „**zullen er in** Mei a.s. toch nog wel 400 bruikbare onderzee-boten ter beschikking staan", verzekert men, hoewel anderen op hun beurt twijfelen, „of 't er wel méér dan 300 zullen zijn."

Op „Engelse versterkte kuststreken" zal deze combinatie van „Schrecklichkeit" dan plotseling lostbarsten. Zal men daarmede beogen, 't uiterst kwetsbaar en tevens hoogst belangrijk oorlogsindustriegebied der Midland van Sheffield en Leicester tot Birmingham en Leeds te verlammen, en tegelijk schrik en ontsteltenis te verwekken onder de bevolking. Men kan niet anders doen dan gissingen maken omtrent dit intussen lang niet vaststaande, maar in ieder geval grootse militaire project.

Uit de beschouwingen van dezen competenten Amerikaan wilden we vooral dit naar voren brengen: van défaitisme of waarneembare opstandigheid van het „Heimfront" tegen het regiem in Duitsland is vooralsnog geen sprake.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

BEZOEK VAN HET ITALIAANS KONINGSPAAR AAN ZIJN HEILIGHEID DE PAUS.

Op 21 December bracht Koning-Keizer Victor Emanuel II en zijn gemalin Elena een bezoek aan Zijne Heiligheid Paus Pius XII.

De Koning en de Koningin kwamen naar het Vaticaan in vijftien auto's. Onder het gevolg bevonden zich graaf Ciano, minister van Buitenlandse Zaken en Dino Alfieri, de gezant van Italië bij de H. Stoel.

De gehele weg van het Quirinaal naar het Vaticaan was afgezet met soldaten. Op het gebied van de pauselijke Staat waren de regimenten van Zijne Heiligheid opgesteld. Het St. Pietersplein was overvol van het volk, toen de koninklijke stoet aankwam. Zij werden ontvangen door Markies Serafini, de gouverneur van de Vaticaanse Staat, die hen een adres van eerbewijs en welkom voorlas.

Hierna begaf de koninklijke stoet zich naar het St. Damasusplein, waar Monseigneur Alberto Arborio-Mella di Sant'Elia, Maestro di Camera van Zijne Heiligheid, het koningspaar verwelkomde uit naam van Zijne Heiligheid.

De muziek van de Palatijnse garde speelde toen het Italiaanse volkslied. Hierna inspecteerde de koning de eregarde, welke hier was opgesteld. Begeleid door Zwitserse gardes in gala uniformen en door pauselijke hoogwaardigheidsbekleders begaf men zich naar de Clementijnse zaal, waar weder eerbewijzen plaats hadden. Hierop begaven de Souvereinen zich naar de kleine troonzaal, waar Paus Pius XII hen opwachtte op de drempel.

Het onderhoud duurde ongeveer veertig minuten. Koning Victor Emanuel schonk de Paus een prachtig bewerkte zilveren kelk. De Paus bood de Koningin een beeltenis aan van de H. Maagd, gegraveerd in zilver en gevat in een artistieke zilveren lijst.

De Koning ontving de jaarlijkse pauselijke munt in goud en zilver en de bronzen munt; welke geslagen is bij gelegenheid van de troonsbestijging van Zijn Heiligheid.

Nadat het koninklijk paar de pauselijke troonzaal verlaten had, begaf het zich naar de vertrekken van Zijn Eminentie Kardinaal Luigi Maglione, de pauselijke Staatssecretaris, waar het enige tijd verbleef.

Hierop vertrok de vorstelijke stoet naar de Basiliek van St. Pieter.

Langs de weg, welke de stoet ging, stonden de diplomaten van het Vaticaan en het Quirinaal opgesteld ter begroeting. Ook de Italiaanse en buitenlandse pers waren in deze zalen aanwezig. Bij aankomst in de St. Pieter werden de Souvereinen verwelkomd door Zijn Eminentie Kardinaal Federico Tedeschini, aartspriester van de Basiliek en door het gehele Kapittel. Het koninklijk paar verbleef enige tijd in gebed bij de altaren van het H. Sacrament, van Onze Lieve Vrouw en bij het graf van de H. Petrus.

Bij het verlaten van de St. Pieter bracten de pauselijke troepen de eerbewijzen en speelde men de pauselijke hymne.

Een enorme menigte juichte het koningspaar enthousiast toe bij haar terugkeer naar het Quirinaal.

BEZOEK VAN ZIJN HEILIGHEID DE PAUS AAN DE KONING VAN ITALIE.

Heden, de 28ste December, bezocht Paus Pius XII de Koning en Koningin van Italië. Sinds meer dan zeventig jaar is dit het eerste bezoek van een Paus aan een wereldlijk Vorst.

De Paus bracht dit bezoek om koning Emanuel en koningin Elena te bedanken voor hun bezoek, hetwelk zij een week geleden Hem brachten. Voor het Italiaanse volk was het een grote dag, dit bezoek werd een symbool van de volledige verzoening, welke in 1929 door de Lateraanse overeenkomst werd gesloten, en tevens was het een groot eerbewijs aan de Katholieke Souverein van een geheel katholiek volk.

Ook het Fascisme deelde in de glorie van deze dag, wijl zij de daad van den Paus beschouwde als een bewijs van voldoening en overeenstemming met de binnenlandse politiek en met de vredespogingen van de regering. Dit gevoelen kwam tot uiting in het bezicht, dat de premier Benito Mussolini de daaropvolgende Donderdag de Paus eveneens bezoeken zou. Toch moet men daaruit niet opmaken, dat het bezoek van Mussolini een bijzondere politieke betekenis zal hebben, daar het voornamelijk toch een beleefdheidsbezoek is.

Doch uit het feit, dat het Vaticaan richt, dat de premier Benito Mussowereldgebeurtenissen, kan men wel besluiten, dat het bezoek van grote betekenis kan zijn.

De Duce heeft ook enige jaren geleden een bezoek gebracht aan Paus Pius XI. Men vermoedt, dat evenals toen de Pauselijke Staatssecretaris het bezoek van Mussolini zal beantwoorden.

Tienduizenden Romeinen waren op de been, om de pauselijke stoet op haar weg naar het Quirinaal en terug te zien en de zegen van de Paus te ontvangen.

Drie kardinalen en een groot aantal hoogwaardigheidsbekleders van het pauselijk hof vormden een stoet, welke uit 18 auto's bestond. In de stoet was ook aanwezig de staatssecretaris kardinaal Maglione, die, evenals de Paus, het lint droeg van de Annunziata orde.

Ondanks dat er gedurig en druilige regen viel, nam de Paus plaats in een open wagen, om zodoende de Romeinen volop gelegenheid te geven Hem te zien.

Kort vóór 10 uur vertrok van het Quirinaal een missie met aan het hoofd markies Mario Asinari de Bernarzo, aide de champ van de koning, naar het paleis Rusticucci, hetwelk gelegen is op de grens tussen Vaticaanstad en Italië. Vlak bij het paleis was een tribune gemaakt, waarop zich bevonden de gouverneur van Rome, prins Gian Giacomo Borghese en de leden van het stadsbestuur.

Toen de Paus het Damasusplein verliet, begonnen de klokken van de Sint Pieter te luiden en al de kerken van Rome volgden, terwijl op de Monte Mario de kanonnen saluutschoten losten.

Bij het overschrijden van de grens barstten enthousiaste toejuichingen los. De Paus droeg een rood kleed over Zijn mozetta en stool. Hij droeg een rode hoed, welks rand zijn gezicht enigermate beschermde tegen de gedurig vallende regen. Tegenover de Paus zat Mgr. Arborio Mella di Sant'Elia.

Nadat de koninklijke missie de Paus begroet had, reed de auto van Zijn Heiligheid tot voor de tribune van den Gouverneur van Rome, welke voor Hem neerknielde en Hem verwelkomde..

Vervolgens las hij een adres van welkom voor, terwijl men 500 duiven opliet. Het gejuich was overweldigend.

Hierna zette de triomphale stoet zich weder in beweging, men reed langs de Via della Conciliazione, de Tiber, de Corso Vittorio Emanuele naar de heuvel van het Quirinaal.

Bij het bereiken van de ingang van het paleis, weerklonk er hoorngeschal. De Koning, de Koningin en de Princessen van het Koninklijk Huis waren de grote trappen afgedaald en verwachten daar de Paus, Die onder het spelen van het pauselijke hymne binnentrad.

De Paus weerhield de Koning van het neerknielen en van het kussen van Zijn ring. De Koningin echter en de princessen knielden neder en kusten Zijn ring. De Paus, Die Zijn mantel en hoed had afgedaan, ging langzaam voorwaarts, begeleid aan Zijn rechterhand door Koningin Elena, aan Zijn linkerhand door de Koning, terwijl aan weerszijden soldaten waren opgesteld.

Men begaf zich naar de kapel, gevolgd door alle aanwezigen, waaronder ook graaf Ciano, welke de regering vertegenwoordigde. Na het gebed begaf men zich naar de Troonzaal.

Hier had men een speciale troon opgericht met drie zetels, welke uit het paleis te Napels afkomstig was. De Paus zat tussen de Koning en de Koningin. De leden van het gevolg trokken zich terug. Het onderhoud duurde ongeveer een half uur. Alvorens de koning de Paus terugbracht naar Zijn auto, werden de leden van de twee hofstaten aan elkander voorgesteld.

Op de terugweg viel de regen met stromen neer, zodat veel volk een toevlucht zocht in portieken, etc.

Om bij twaalven keerde de Paus weder in het Vaticaan terug.

DE TOESPRAAK VAN DE PAUS TOT KONING EMANUEL EN KONINGIN ELENA.

Tijdens Zijn bezoek aan de koninklijke familie op het Quirinaal, hield de Paus de volgende toespraak:

„Op deze gelukkige dag, in dit koninklijk huis, hetwelk wel het meest de zetel is van de nieuwe historie van Rome, zijn Wij verheugd om nog eens opnieuw Onze levendige vreugde uit te spreken over het plechtig bezoek, door Uwe Majesteiten aan Ons gebracht in het apostolisch Vaticaans paleis. Gij toonde hierin de geest van eerbied voor de Stoel van Sint Petrus, welke in Onze ogen zowel in die van het Romeinse volk, als ook in die van de gehele wereld de roemruchte dynastie van Savoye verheft, een dynastie bekroond door haar heiligen en haar zaligen.

In dit koninklijk paleis is na tien jaren de gelukkige overeenkomst tussen de kerk en de staat weder opnieuw bezegeld, een overeenkomst, welke onder hetzelfde licht der glorie Onze vereerde voorganger Pius XI en Zijn Majesteit Victor Emanuel III verenigt.

Het Vaticaan en het Quirinaal, gescheiden door de Tiber, zijn tesamen verbonden door vrede en door de gemeenschappelijke godsdienst hunner voorvaderen. De golven van de Tiber hebben het verleden overspoeld en deden het zinken, zodat nu op de oevers van de Tiber de olijfbomen bloeien.

Vandaag is voor het eerst sinds tientallen van jaren de hand van een Romeinse Paus opgeheven om te zegenen ten teken van vrede; Italië ziet toe en verblijdt zich; de katholieke wereld ziet toe en verblijdt zich; en eveneens schijnen zich de twee Prinsen der Apostelen, welke bij de ingang van dit koninklijk paleis zitten, te verheugen wijl zij gelukkig zijn over het dagen van nieuwe tijden.

Voorzeker zal Onze Gezegende Vrouwe, aan wie het altaar in dit paleis is toegewijd, haar zegeningen vol blijdschap uitstorten over de koninklijke familie.

Wij bidden God en de Maagd Maria haar bescherming uit te strekken

Speciale Journalfilm van R.K.O.

met scene van de oorlog en ook Columbus door Hare bemanning tot zinken gebracht.
Engelse Kruiser ORION vervolgt Duitsche vrachtschip ARAUCA.
„CINELANDIA" Zaterdag 13 — Zondag 14 — om 9.00 p.m.

CINELANDIA.

Zaterdag om 7.00 p.m.
THE SAINT STRIKES BACK.
In de hoofdrollen
GEORGE SABDERS,
WENDY BARRIE.
Entree: 1.25 — 0.75 — 0.50
Geen kinderen toegelaten.

Zondag om 7.00 p.m.
LUPE VELEZ in:
THE GIRL FROM MEXICO
Entree: 1.25 — 0.75 — 0.50
Kinderen halve prijs.

Zondag om 5.15 p.m.
GEORGE O'BRIEN
in de Cowboyfilm
LAWLESS VALLEY
Entree: 1.25 — 0.75 — 0.50
Kinderen halve prijs.

Zaterdag om 9.00 p.m.
LUPE VELEZ in:
THE GIRL FROM MEXICO.
In ons voorprogramma Journalfilm en een aardige short.
Entree: 1.25 — 0.75 — 0.50.
Geen kinderen toegelaten.

Zondag om 9.00 p.m.
THE SAINT STRIKER BACK.
Met in de hoofdrollen:
GEORGE SANDERS — WENDY BARRIE.
In ons voorprogramma Journalfilm en een aardige short.
Entree: 1.25 — 0.75 — 0.50.
Geen kinderen toegelaten.

Maandag om 7.00 De Ritz Brothers STRAIGHT, PLACE AND SHOW.
Maandag om 9.00 FICHTING WITH KID CARSON. Deel 1 tot 12.
Dinsdag om 7.00 Jalisco nunca pierde.
Dinsdag om 9.00 Seriefilm: FIGHTING WITH KID CARSON Deel 13 tot 25.

over de doorluchte souvereinen, de koninklijke prinsen en princessen, over de illustre Duce, de leden der regering en over al degenen, die hier aanwezig zijn. Wij bidden, dat de vrede, welke bewaard is gebleven door de wijsheid van haar bestuurders en welke Italië groot, sterk en gerespecteerd maakt voor het aanschijn van geheel de wereld, een prikkel en aansporing moge zijn tot toekomstige overeenkomsten tussen de volkeren, die, hoewel broeders zijnde, vijanden werden en tegen elkander vechten te land, ter zee en in de lucht.

Een aansporing tot overeenkomsten, welke door hun inhoud en door hun geest een zekere belofte mogen inhouden voor een nieuwe rustige en blijvende orde, welke tevergeefs gezocht wordt buiten de koninklijke wegen van rechtvaardigheid en christelijke liefde".

DE BAPTISTEN PROTESTEREN TEGEN HET GEZANTSCHAP BIJ DE H. STOEL.

Rev. Dr. Rufus W Weaver, president van het uitvoerend comité der Noordelijke en Zuidelijke afdelingen der „Baptisten, overhandigde een dezer dagen 'n brief aan de Heer Stephen T. Early, een der leden van 't Secretariaat van het Witte Huis, eveneens een Baptist, met het doel deze brief door te geven aan de President der Verenigde Staten. De brief is geschreven uit naam van 10,250,000 Baptisten in de Verenigde Staten om de President te steunen in zijn bemoeiingen voor de vrede, doch bovendien ook om hun ontevredenheid uit te drukken over het zenden van een persoonlijken vertegenwoordiger bij de Paus De brief werd opgemaakt na het houden van 'n volledige zitting van het bestuur in haar kantoren te Washington. Vier vertegenwoordigers van het Noorden, drie van het Zuiden en één, welke de kleurlingen vertegenwoordigde, waren aanwezig en besloten tot deze daad.

De brief is in milde toon geschreven, doch eveneens duidelijk in zijn bedoeling. Men prijst de President voor zijn houding ten opzichte van de vrede en voor al hetgeen, hij als hoofd van de Verenigde Staten gedaan heeft en nog zal doen om de wereld uit de chaos te redden.

Men betreurt het evenwel dat hij de zaak van de vrede benadeelt door zich te verbinden met het Vaticaan, dat zeker belemmerend moet werken bij het verkrijgen van vrede.

De brief volgt hierin de algemene lijnen, welke de algemene vergadering van de Baptisten dit jaar heeft vastgesteld. Daarin komt voor: „Wij verzetten ons tegen het aangaan van diplomatieke betrekkingen met welke kerkelijke instelling dan ook, tegen het benoemen van bijzondere hoffelijkheden door onze regering aan enige kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders; tegen 't gebruik van iedere tak van onze nationale verdediging in verband met kerkelijke diensten, welke ter ere van een of andere kerkelijke leider gehouden worden".

Het manifest, dit jaar opgesteld, verklaart eveneens: „alle zodanige verkrachtingen van het beginsel moeten vanaf het begin weerstaan worden.

Het Witte Huis heeft uitdrukkelijk verklaard, dat de benoeming van Myron C. Taylor tot persoonlijk vertegenwoordiger van den President bij het Vaticaan „met de bedoeling dat onze gelijke bemoeiingen voor de vrede en voor het verzachten van het lijden bijgestaan zou worden" geen diplomatieke erkenning van de H. Stoel vaststelt.

NEDERLAND.

MINISTER STEENBERGHE.

De liberale Avondpost driestart:

„De Hercules van ons land". — „De Opperboer van Nederland". — „De voedseldictator". — „De man die 8 millioen mensen moet laten eten".

Ziehier slechts enkele van de titels, waarmede onze Minister van Economische Zaken, mr. Steenberghe, in het over zijn begroting gevoerde debat werd versierd.

Inderdaad:

Er is een nieuwe Posthuma onder ons opgestaan. Levendig herinneren we ons laatstgenoemden Minister uit de bewogen jaren 1914—1918. Nooit is er om en over een bewindsman zó gestreden, als toen over Posthuma. Nooit is een Minister zo bestookt, zo aangevallen, en zo beticht! Zelfs beschuldigde men hem in één onzer bladen, dat hij zijn zoon een lucratief baantje bij een crisis-bureau had bezorgd, terwijl de bewindsman nooit een zoon rijk was geweest. En men postte zijn huis, om te gluren of zijn vrouw en zijn personeel de rantsoeneringen niet overtraden.

Posthuma bleef tegenover de bombardementen, ook in de Kamers, ijzig kalm, van een schier bovenmenselijke onaandoenlijkheid. In zijn hart dacht hij ....neen, dat zeggen we niet.

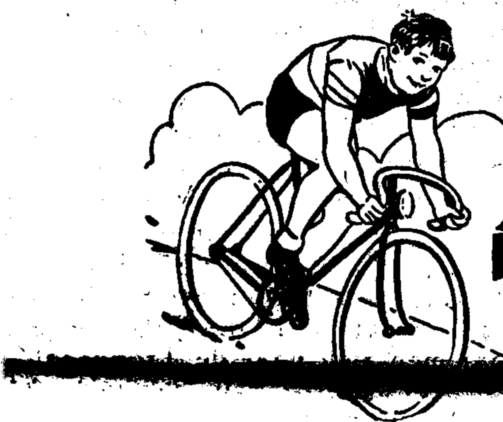
Maar hij stond als een granieten muur onbeweeglijk.

Zo staat Steenberghe niet. Hij is veel levendiger dan Posthuma, veel beweeglijker, hij is goedlachs, en..... hij antwoordt op critiek dikwijls met een geestige zet, waarover hij zelf het meest schik toont van allen. Hij heeft met Posthuma een ijzeren werkkracht gemeen, maar hij bezit bovendien een stralend humeur en zit achter de regeringstafel met hetzelfde vrolijke gezicht als op een fiets. Tegen Posthuma ketste alles af als tegen een ijzeren borstwering; tegen Steenberghe zal, wat hem aan critiek nog te wachten staat, afketsen op een onkwetsbare opgewektheid, die anderen ontwapent en voor hem zelf een morele kracht is [illegible] Leek Posthuma onverschillig en een tikje cynisch tegenover de critiek, Seenberghe zal er belangstellend en opgewekt onder blijven — maar ook zijn eigen weg gaan.

En zo zijn dan weer de tijden aangebroken, waarin we spreken van „bruine-bonen-politiek", „groene-erwten-politiek", „garnalen-politiek", gaat u zelf maar door.

En tenslotte is Minister Steenberghe de man, die beslissen moet, de opperboer, de vader met een gezin van 8 millioen koppen en......... monden. En dan als Benjamin van het kabinet. Het zal je overkomen! Maar we hebben allemaal vertrouwen in hem.

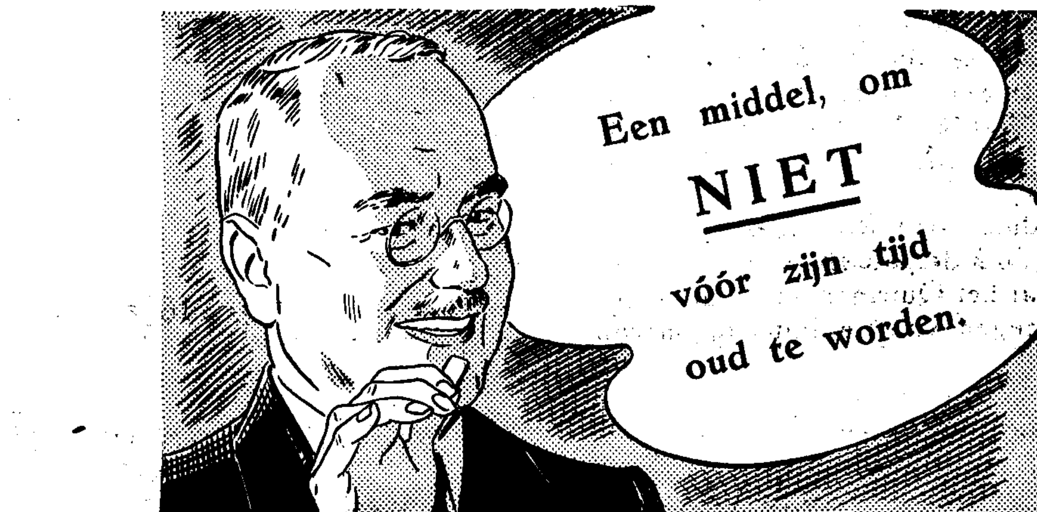
Houd u taai, Excellentie!"

Voor Uw kinderen

TODDY

3 MAAL PER DAG.

Kauw Feen-a-mint en . . . . spaar uw gezondheid.

Het kauwen van Feen-a-mint vermeerdert het alcalisch speeksel, dat de spijsvertering vergemakkelijkt. Zijn laxerende werking, zonder bijsmaak, gaat door de maag zonder er schadelijke invloed op uit te oefenen, en doet zijn werk in de ingewanden, waar het juist om te doen is.

U zult er verwonderd over staan, hoe lekker U zich daarna gevoelt.

„Zoals zovele andere volwassenen heb ik geconstateerd, dat de hardlijvigheid me lusteloos maakte, mijn levenskracht verminderde, me voortdurend prikkelde en mij belette van het leven te genieten. Gelukkig ben ik van die kwaal verlost door...... Feen-a-mint."

Dit is de wonderbare hulp, die Feen-a-mint dagelijks aan duizenden verleent. Men heeft geconstateerd, dat Feen-a-mint onvergelijkelijke resultaten oplevert, om hardlijvigheid te overwinnen en daardoor de gezondheid in het algemeen te verbeteren. Neem dit laxeermiddel waarvan de resultaten reeds lang bewezen zijn. Het is onschadelijk, zacht en werkelijk afdoend. 9—36

FEEN-A-MINT

Heerlijk laxerende kauwgom.

KOOPT Firestone BANDEN

EN GENIET VAN . . . .

DUURZAAMHEID

VEILIGHEID

SOEPELHEID

EN . . . . SERVICE

Firestone Service Store

ORANJESTRAAT 68. TEL. 2040.

Reinigt uw nieren van vergif en houdt op 's nachts wakker te worden.

Leidt een gezonder, gelukkiger en langer leven.

Duizenden mannen en vrouwen vragen zich af waarom rugpijn hen lastig valt, waarom zij 's nachts dikwijls naar de privé moeten, waarom de afvoer weinig, soms pijnlijk en brandend is.

Ieder van deze symptomen betekent dat uw nieren en blaas aandacht nodig hebben, voordat deze kleine verschijnselen zich ontwikkelen in ernstige gevolgen.

Om zuren en vergiftige stoffen uit uw nieren te verwijderen, om de prikkelingen van blaas en nieren te verzachten en hen in gezonde werking te stellen, koopt een doosje GOLD MEDAL HAARLEMMER CAPSULES voor *f* 0.75 en gebruikt ze als aangegeven.

Deze onschadelijke, beproefde en zekere medicijn heeft altijd een goed gevolg. U zal zich binnen enkele dagen beter gevoelen, omdat deze diurétique buitengewoon succesvol is, zij de nieren versterkt en uit uw lichaam alle excessen van urine-zuren verwijdert, die dikwijls de oorzaak zijn van pijn en reumathiek.

Maar overtuigt u GOLD MEDAL HAARLEMMER OLIE te kopen — de ingrediënten komen direct vanuit Haarlem, Nederland, vervolmaakt in Amerika. Alle goede dingen worden nagemaakt. 2.

CURACAO.

S. R. K. „ST. ALOYSIUS".

Het Bestuur van de Ver. stelt hare leden in kennis, dat de Algemene Jaarvergadering, tijdens welke Vergadering de Secretaris en Penningmeester verslag zullen uitbrengen over het afgelopen jaar, gehouden zal worden op Maandag 22 Jan. e.k. in het Clubgebouw.

Aanvang 7.30 uur n.m. precies.

Op U allen wordt gerekend.

Het Bestuur.

DE CURAÇAOSE KANONNEN.

We lazen in de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer van den minister van Koloniën inzake het ontwerp wijziging en verhoging van het twaalfde hoofdstuk der Rijksbegroting voor het dienstjaar 1939.

Met voldoening vernam de minister, dat van verschillende zijden instemming werd betuigd met de voorgestelde versterking van de defensie van Curaçao.

Wat betreft de in de laatste vier jaren plaats gehad hebbende belangrijke stijging van de uitgaven voor de weermacht in dit gebiedsdeel als gevolk van de geleidelijke opvoering der sterkte van het corps militaire politie en van het detachement mariniers, wordt aangetekend, dat de terzake getroffen maatregelen onvermijdelijk bleken met het oog op de gestadige uitbreiding van de op Curaçao en Aruba gevestigde oliebedrijven en het daaruit in toenemende mate voortvloeiende gevaar voor de in- en uitwendige veiligheid. Inderdaad liggen nog verder strekkende maatregelen te dezen opzichte in het voornemen dan die, waarvoor thans gelden worden gevraagd.

Toen een paar maanden geleden geheel onverwacht de gelegenheid zich voordeed het voor de bescherming van de omvangrijke oliebedrijven op de eilanden Curaçao en Aruba benodigd geschut aan te kopen en op zeer korte termijn moest worden beslist, heeft de minister niet geaarzeld, onmiddellijk daarop de hand te leggen. Hadde deze gelukkige omstandigheid zich niet voorgedaan, dan zou het zeer waarschijnlijk nog geruime tijd geduurd hebben, voordat over deze hoognodige afweermiddelen had kunnen worden beschikt. Gezien de tijdsomstandigheden achtte de minister zich verplicht, deze kans niet te laten voorbijgaan.

Tegenover de leden, die de vraag stelden, of het niet billijk moet worden geacht, dat de kosten van de kustverdediging op Curaçao en Aruba geheel of ten dele op de oliebedrijven worden afgewenteld, schaart de minister zich aan de zijde van de vele andere leden, die tegen deze suggestie in verzet kwamen.

DE DEFENSIE VAN CURAÇAO.

Majoor Giebel ter beschikking van den gouverneur.

Naar wij vernemen, is de majoor van de generale staf van het Kon. Ned.-Indische leger Giebel, leraar aan de hogere krijgsschool te 's-Gravenhage, in verband met defensie-aangelegenheden ter beschikking gesteld van den gouverneur van Curaçao.

AANRIJDING.

Donderdagmiddag had er een aanrijding plaats op de weg rond het Schottegat. Een bestuurder was bezig zijn wagen te proberen, toen hij plotselink uit moest wijken voor een kind. Hij ontweek, doch zag niet, dat er nog een ander kind op de weg liep.

Het meisje werd aangereden en moest opgenomen worden in het St. Elisabethshospitaal. De toestand van het meisje is heden goed.

ONGEVAL.

Gisterenmorgen had een arbeider bij de bouw van het nieuwe bioscooptheater het ongeluk van een steiger te vallen. Met een zware hersensfractuur werd de man naar het St. Elisabethsgasthuis vervoerd.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming:

R. Pietersz, klerk op Aruba, tot hulpambtenaar van de Burgerlijke stand aldaar.

Carlos Mauricio, tot bode-schrijver in tijdl. dienst bij den Directeur van het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken.

Eervol ontslag aan:

P. J. Henriquez, Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst; op eigen verzoek wegens lichamelijke ongeschiktheid, onder dankbetuiging voor de door hem aan den Lande bewezen diensten.

Toelating:

Theodor van Erp, arts, tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk.

In activiteit hersteld:

G. P. Jansen, adjunct-commies; en werkzaam gesteld ter Inspectie van het Onderwijs alhier.

Waarneming:

J. Polman, Landmeter bij de Dienst van het Kadaster; als plv. Hoofd van de Dienst van het Kadaster, gedurende de ziekte van dezen functionaris.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Aan alle voetballers:

Met ingang van Dinsdag 16 Januari a.s. is er weer iedere Dinsdagmiddag voetbaltraining, onder de deskundige leiding van den heer Oostlander.

Komt allen!

De Commissie.

Korfbal.

Zondag, 14 Januari a.s. vriendschappelijke wedstrijd

ASIENTO — KWIEK

Aanvang 4.30 n.m. precies. Terrein **Casparito.**

De volgende dames en heren zijn aangeschreven:

DAMES: Mej. v.d. Berg, Mej. den Boef, Mej. v.d. Eem, Mevr. v.d. Flier, Mej. M. Jurg, Mevr. de Blieck.
Reserve: Mevr. v. 't Veer, Mej. de Neeff, Mevr. Leeflang.

HEREN: Bunte, Brepols, Dussel, Nieuwkerk Robbers, Vermeulen.
Reserve: Klein Nagelvoort.

DAMES BRIDGEDRIVE.

Woensdag a.s. begint de nieuwe Asiento Dames bridgedrive.

Het ligt in de bedoeling te spelen met verwisselen van partner, dus geen vaste partner.

Dames die hieraan wensen deel te nemen, ook dames uit de stad zijn van harte welkom, gelieven zich voor Maandag op te geven bij
Mevrouw v. Ettekoven, Tel. Isla 818 of
Mevr. Bouman, tel. Stad 2379

Voetbal.

Zondag 14 Januari a.s. oefenwedstrijd tussen

„ASIENTO" en „HERCULES"

terrein Rio Canario, aanvang **4 uur n.m. precies.**

Opstelling „ASIENTO":

Nieuwkerk
v. Tongerloo v.Noort
Rigaud Oostlander Goedhart
Robbers Dussel Opschoor Kroon
de Jong

RESERVE: Teunisse, Nebbeling, de Boer.

VERTREKKENDE PASSAGIERS.

Per ss. „Baralt" 13 Januari 1940.

H. Hassell, H. v.d. Hoeven.

Per K.L.M. 15 Januari 1940 naar Medellin.

A. de Vries en echtgen.

Per s.s. „Van Rensselaer" 15 Januari 1940 (naar Europa)

J. P. van Berkum en gezin, L. Esbeukman en gezin, J. W. Brocades Zaalberg en echtgen., J. v.d. Velden, P. H. van Altena, H. L. Vos, P. van Gent en gezin, A. E. G. Kieboom, J. Stigter, H. Vosslamber, M. J. F. Fok, R. Bosman, W. A. Hof, F. J. Bakx, J. C. van Wijk.

Per m.s. „Colombia 15 Januari 1940 naar New York.

D. G. de Boer (I) en gezin, L. Telle en gezin.

Per s.s. „Cottica" 27 Januari 1940 naar Cristobal en Per s.s. „City of Norfolk" naar Los Angeles.

E. van Est en echtgen., H. van Heusden en echtgen., H. Scheurkogel en gezin.

Per m.s. „Colombia" 14 Januari 1940 van New York.

C. v.d. Mark, H. G. ter Mors en echtgen.

Per s.s. „Santa Paula" 16 Januari 1940 van New York.

W. A. Ellinghausen en gezin.

Per s.s. „Stuyvesant" ongeveer 18 Januari 1940 van Europa.

C. den Boef en echtgen., A. van Dijk en gezin, Echtgen. J. B. van Heutsz en baby, Echtgen. J. van der Hoek, K. de Jong en echtgen., J. H. Kouwenberg, L. Kwaak en gezin, A. Landenga, L. C. A. Lepelaars en echtgen., J. Rustige, Echtgen. I. M. Slagter, J. M. Wessels en echtgen., Echtgen. L. C. den Houting, J. Wensvoort en gezin, A. Leeuwensteyn, Berghuis, Kamsteeg, Leenheer, Heykoop, Bolraap, van Bruggen, van Rijsbergen, Lans, Treur, van der Bergh, Spijkers, de Cocq, Mesritz, v.d. Herik, Marcussen, van Pelt.

Per s.s. „Santa Rosa" 23 Januari 1940 van New York.

P. Wing en echtgen, (U.O.P.).

Per ss. „Cottica" dd. 27 Januari van Suriname.

H.H. Hammen en gezin, R. F. Jong Baw.

FILMBESPREKING.

„BEACHCOMBER" (Roxy).

Na lange tijd is er weer eens een film van Charles Laughton in „Roxy". De film „Beachcomber" is wat betreft regie en logische draad zeker verre van volmaakt, maar geeft Laughton volop gelegenheid om zijn talenten te tonen.

Deze Engelse film-speler kunnen wij het best vergelijken met Wallace Beery.

In deze film ook weer zo'n ruwe klant, maar met een hart van goud. Laughton speelt hier de rol van een Engelsman, die mislukt in het leven, op een eiland in de buurt van Australië terecht komt en daar door zijn losbandig leven een nachtmerrie is voor de zendeling, die trouw wordt bijgestaan door zijn wel wat erg-dweepzieke zuster.

Deze voelt na enige tijd onbewust het goede in dien losbol en als dan de regisseur het klaar gespeeld heeft, om ze beiden te brengen op een eiland waar de typhus is uitgebroken en zij voor de opgewonden inlanders met de dood bedreigd worden, komt er een onhandige liefdesverklaring, gevolgd door een huwelijksreis naar Engeland, waar wij de ruwe koloniaal nog even als een „gentleman" kunnen bewonderen.

Een film, die alleen door het spel van Laughton waarde heeft.

Een flink Journaal en een tekenfilmpje maken het programma vol.

Wantrouw alle woorden, die de handlangers uwer ijdelheid of de uitzenders uwer overgevoeligheid zijn.

Voor de zedelijke, de karakter- en de wilsvorming van het kind is de moederlijke invloed onontbeerlijk.

Een enkel slecht boek kan voor de reine kinderziel worden als de plotseling geworpen straatkei, die een glasheldere spiegelruit verbrijzelt.

Van de verdiensten, die wij naar waarde weten te schatten, hebben wij de kiem in ons.

Wie een leeuw een ezel noemt, moet hem maar eens een halsband omdoen.

De eeltige hand van den werkman is meer waard dan de fijnst verzorgde hand van den nietsdoener.

Ons hart is nooit zo zwaar te dragen dan wanneer het ledig is.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Le luchtafweerkanonnen te Den Haag openden Woensdag l.l. het vuur op een vliegtuig, dat boven de Nederlandse regeringsgebouwen in het zicht kwam. Het vliegtuig was alweer verdwenen, voordat men in staat was om het te indentificeren.

Naar het Vaderland verneemt, zal op zestien Januari te Den Haag de oprichtingsvergadering worden gehouden van een algemeen comité om tot een vereniging te komen van vrijwillige vertrouwelijke hulp.

Te Rotterdam zijn in het jaar 1939 12.026 motorschepen binnengekomen met een totaal van 19 millioen ton, terwijl in 1938 resp. 15.360 motorschepen de haven aandeden, tezamen 25 millioen ton metende.

Volgens de Berlijnse correspondent van het Algemeen Handelsblad zou de Gestapo thans een rapport in voorbereiding hebben, waarin uiterst sensationele onthullingen zijn opgenomen. Dit rapport behelst het onderzoek naar de handelingen van Mr. Payne Beste en Captain Stevens, twee Engelsen, die, zoals men weet, zich op Nederlands grondgebied bevindende, door de Duitsers naar de andere kant van de grens werden gesleept.

De Hoge Raad te Den Haag verwierp het cassatieberoep van Mr. Rost van Tonningen inzake de belediging van den minister van justitie in verband met de Osse affaire, welke belediging vervat was in een door den heer van Tonningen in het nationaal dagblad geschreven artikel.

Tengevolge van de gladheid steeg het aantal passagiers van de Amsterdamse gemeentram met 60.000 dagelijks boven het normale vervoer.

De K.L.M. bereidt de hervatting van de luchtlijn Amsterdam — Berlijn voor.

Schiphol zal binnenkort ook weer worden heropend voor sportvliegers.

De „Bataafse" heeft Ontwikkeling en Ontspanning in Nederland een aangename Sinterklaassurprise bereid. Zij heeft namelijk medegedeeld, dat zij nog drie ontspanningslokalen — twee werden reeds door de maatschappij geschonken — ter beschikking van den opperbevelhebber van de Nederlandse weermacht stelt.

De directie van de Bataafse heeft deze zaak met voortvarendheid aangevat, zodat reeds thans vaststaat, dat de nieuwe gebouwen zullen verrijzen in Horssen, in het land van Maas, Echteld in de Betuwe en Tull in het land van Waal bij Vianen. Indien zich geen bijzondere tegenslagen bij de bouw voordoen, kunnen de gebouwen in het begin der volgende maand in gebruik worden genomen.

De begroting van economische zaken is in de Eerste Kamer voor onbepaalde tijd uitgesteld in verband met de ongesteldheid van Minister Steenberghe.

Het inwonergetal van den Haag bedroeg op 31 December 504.189 zielen.

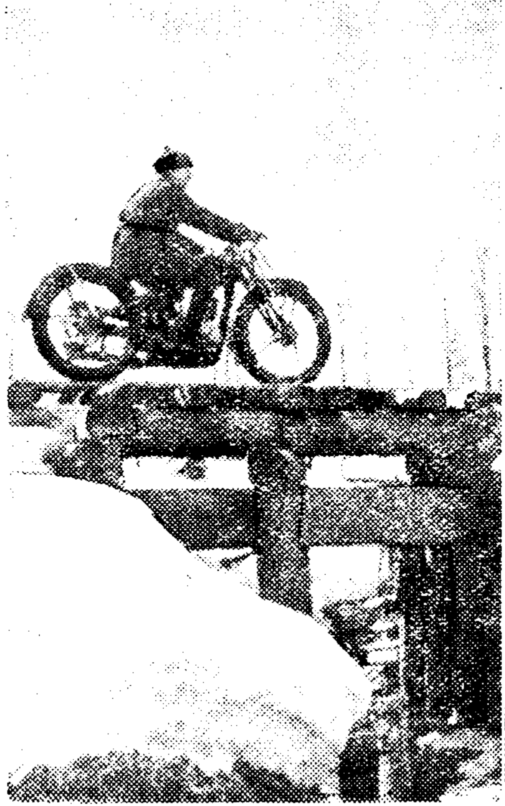
Naar vernomen wordt is de Scheepvaartinspectie te Den Haag thans gereed gekomen met het vooronderzoek inzake de ondergang van de Simon Bolivar, waarbij 86 mensenlevens zijn verloren gegaan. De openbare behandeling van de zaak is tot nog toe niet bepaald.

Overal heerst strenge vorst. De elfstedentocht zal op 15 Januari te Amsterdam worden gehouden. Op de grote rivieren vormt zich in toenemende mate drijfijs zodat men spoedig verwacht, dat de scheepvaart zal worden stilgelegd.

Uit den Haag wordt medegedeeld, dat Prinses Beatrix thans ook, in een slede, op het ijs is geweest, terwijl zij voortgeduwd werd door de schaatsende Prinses Juliana.

Een Engels kanon dat electrisch afgeschoten wordt.

Russische motorrijder op weg naar het Finse front.

Standbeeld van de Finse auteur Johan Ludwig Runeberg in Helsinki.

Sloepenrol aan boord van een grote Oceaanstomer.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Jong Curaçao — D.C.C. 5—0.
Hiermede is Jong Curaçao de winnaar van de Zilveren Bal.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO — NOBO

VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJDEN.

14 Jan. 1940:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — R.C.C. 1 (Brakke)
21 Jan. 1940:	All Surinaamse team	— Combinatie R.C.C.-Jong Holland. (Visser)
21 Jan. 1940:	B-klasse	Sparta — Jong Curaçao (B. L. Dijk) *
28 Jan. 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Volharding 1 (Oehlers)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur .m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78.

HET BESTUUR.

CURAÇAO VOOR 1634.

Er bestaan verschillende mogelijkheden, om iets te achterhalen over Curaçao vóór de inname van het eiland door de Holllanders.

Zo is er b.v. de mogelijkheid, de opgravingen verder te bestuderen en dan zal men wellicht meer te weten komen over de levenswijze der Indianen, die op dit eiland verblijf hielden.

Er bestaat de mogelijkheid, alle reisverhalen, vooral natuurlijk, die der Spanjaarden na te lezen en de spaarzame gegevens over Curaçao daaruit te compilleren.

Verder zou een onderzoek der oude Spaanse archieven nog wel meer opleveren, zoals het onderzoek in het archief van Sevilla reeds veel heeft opgeleverd.

We weten, dat toen Columbus voor de derde keer overstak, hij het plan opvatte, om eens wat meer Zuidelijk te koersen. Enkele schepen zond hij, langs de hem nu bekende weg, naar San Domingo, maar hij zelf kwam op Trinidad aan en ontdekte vervolgens de vaste kust van Zuid-Amerika. In het reisverhaal van Antonio de Herrera zien we, dat hij verder doorgaat naar Magarita en zeer enthousiast is, over wat hij daar ziet. Hij waant zich in het paradijs aangekomen.

Maar daar hij vermoedt, dat zijn tegenwoordigheid op San Domingo vereist wordt, vertrekt hij de 5de Augustus van Magarita. Wij zien dan, dat hij langs de kust vaart en nog vele grote en hoge landen, die onder het vaste land behoren, ontdekt. Er staat niet bij, dat hij aan land ging. Hij schijnt dus van Magarita komend, niet ineens noordwaarts gegaan te zijn, maar hij is nog een hele tijd onder de kust gebleven. Op zich is het niet onmogelijk, dat hij zelfs tot Curaçao doorvoer. Deze reis had plaats in het jaar 1498.

In het najaar van het volgende jaar, verneemt Columbus, dat Ojeda, een oud officier van hem ook een reis naar Z-Amerika heeft gemaakt en nu met een zekere Americo Vespucci naar San Domingo gekomen is. Dit alles volgens de reisverhalen van Antonio de Herrera. Als we nu bedenken, dat volgens berichten, waarschijnlijk overgenomen uit de Venezolaanse geschiedboeken, Curaçao in het jaar 1499 ontdekt zou zijn door deze twee personen, dan moeten we zeggen, dat lijkt volgens het verhaal van Antonio wel heel goed mogelijk. Meer nog, ze komen daar in San Domingo in het najaar aan, na een reis langs de kust, nu dan is het ook wel mogelijk, dat Curaçao ontdekt is, op de feestdag van Sta. Anna, naar welke heilige de baai genoemd is.

We kunnen heel goed begrijpen, dat men zich om Curaçao niet erg druk maakte, als men bedenkt wat voor rijkdommen er ontdekt werden. Zo is het ook begrijpelijk dat het onbekend bleef en de las Casas er van meent te weten, dat het bijna rond is en een zekere Gonzalo Fernandez de Oviedo, die Curaçao Gorozante noemt (hij kwam naar Amerika in 1513) klaagt, dat men de naam op zoveel manieren spelt.

Voor Aruba schijnt hetzelfde te gelden, op een kaart van Garcira de Loyasa van 1525 zou te lezen staan, voor Aruba, de naam Curaba.

Ojeda krijgt een stuk van het vaste land cadeau, maar al gauw begint de Indianenroof, vooral als Pedrarias van Avila er bestuurder over wordt. We moeten niet vergeten, wat voor publiek er hier kwam. Columbus kon voor een van zijn tochten geen andere bemanning meekrijgen als gevangenen, die zodoende hun vrijheid herkregen.

Curaçao is in het jaar 1513 zelfs, geheel ontvolkt, gedeeltelijk zal de bevolking weggevoerd zijn naar San Domingo, zoals we later zullen vernemen, gedeeltelijk ook zal men gevlucht zijn naar de kust. In het verhaal van de Onze Lieve Vrouw van Coromoto zien we, hoe er de schrik inzat bij de Indianen.

De legende verhaalt daar, hoe de H. Maagd de Indianen verschijnt en hun komt zeggen, dat zij niet moeten vluchten, want de Spanjaarden komen hun ook iets zeer kostbaar brengen: het Christendom.

Hoe vreselijk de toestand was, kunnen we lezen in de reisbeschrijving van de Italiaan Benzo, die rond 1540 de strooptochten meemaakt, ziek ligt op Magarita en ook langs de kust komt, die dus de toestand hier zeer goed kent. Er is echter een lichtpunt. Een zekere Juan de Ampues, in Spaanse dienst, maakt op het eiland San Domingo, kennis met Indianen, die men van de eilanden Curaçao en Bonaire gehaald had. Hij ziet hun goed karakter, vraagt aan hen naar hun eiland te mogen terug sturen en ze te bekeren.

Daar deze Juan de Ampues in verband stond met de Paters Hieronimieten van Spanje, heeft men wel eens het vermoeden geuit, al zouden deze Paters de bekeerders zijn geweest der Curaçaose Indianen. De herinnering aan hun verblijf op San Domingo was nog levendig onder de Indianen, toen de Hollanders hier kwamen. De Laet, de eerste Hollandse historicus dezer eilanden spreekt er over.

Juan de Ampues heeft zelfs de opdracht gekregen, om die mensen-roof op de kust daar tegen te gaan. Hij sticht CORO in 1527. Dit zelfde jaar staat ook soms opgegeven als het aanvangsjaar der Spaanse kolonisatie op Curaçao.

Het Christendom kon nu gepreekt worden, vooral nadat Coro in het jaar 1531 tot bisdom is verheven. Het schijnt dat men ook op Curaçao verschillende plaatsen de naam van een heilige gegeven heeft.

Specifiek Indiaanse namen bleven er niet veel over. Pater Euwens geeft er nog enkele op, naar de oudste kaarten van Curaçao.

Een latere Hollandse dominé, die na 1634 de Indianen tot het Protestantisme zal trachten over te halen, moet bekennen, dat men de Roomse religie „Goed heeft ingezogen". Bij de inname in 1634 waren echter nog niet allen Katholiek. Er kwamen verschillende kerkjes, zo op St. Barbara, verder St. Anna, beoosten van het Schottegat, later verbrand bij de inval van de Hollanders, in de streek bij St. Kruisbaai en bij Ascencion. Wellicht was het echter een vlottende bevolking; we horen tenminste van wederzijds contact met de Indianen van de kust, waaraan men stamverwant was.

Een belemmering was echter, het priestergebrek van het nieuwe bisdom Coro. Bovendien komen er de kapers. In de reisbeschrijving van een Engelsman Cumberland lezen we, dat hij met zijn drie boten naar Curaçao en Aruba kwam. Het reisverhaal zegt echter slechts, dat ze aan land gingen, om zich te verversen. Dat was in het jaar 1593. De Indianen en Spanjaarden hielden zich zeker schuil; zo was ook hun methode toen de Hollanders op het eiland kwamen.

In het jaar 1567 had een andere kaper, Valier, Coro reeds verwoest en was de situatie dus allesbehalve gunstig voor een rustige ontwikkeling van het Christendom. We lezen toch nog, dat de vijfde bisschop van Coro (1580—1593) op vormreis is en naar Aruba komt.

In de kerkgeschiedenis van Venezuela lezen we, dat de bisschop (1618) ongerust wordt over de kapers. Er was reden voor; zo zouden de Hollanders rond 1623 op Bonaire verschenen zijn. In een reisbeschrijving van een zekere Richthoffer zien we, dat ze er hout kapen en er ook heel rustig Franse boten begroeten. Er zijn dan daar veel bandieten, zegt die schrijver (1632).

Was Bonaire een soort strafkolonie geworden, of bedoelt hij kapers, we weten het niet? Het schijnt wel dat de Spanjaarden nog poogden de streek vrij te houden. Ze maken schijnbaar gevangenen, zoals een Jan Jans Otsen, die men op Curaçao gevangen zette, maar die juist de spion zou zijn voor de Hollanders, want onder zijn leiding komen de Hollanders in 1634 voor een formele overrompeling.

Er zijn dus nog wel wat gegevens. Wie weet er meer?

KONING GEORGE van Engeland.

IN ELKE STRAAT KAN ER GEEN OPENBARE SCHUILPLAATS TEGEN LUCHTAANVALLEN GEBOUWD WORDEN. PARTICULIERE SCHUILPLAATSEN OP UW EIGEN ERF ZOUDEN VELE MENSENLEVENS KUNNEN SPAREN.

HOE ENGELAND OPTREEDT EN HOE DUITSLAND ZULKS DOET.

Nog voor de oorlog uitbrak vertrok van Curaçao het Nederlandse stoomschip Columbia, dat aan boord een zevental Duitsers had.

Toen dit schip het Kanaal passeerde was de oorlog uitgebroken en het Ned. schip was gesommeerd naar de Downs op te stomen, waar het werd onderzocht. De zeven Duitsers werden van boord gehaald en in Engeland geinterneerd. De Ned. Regering heeft tegen deze daad te Londen krachtig geprotesteerd omdat zij deze aanhouding van Duitsers aan boord van een Nederlands schip onrechtmatig achtte. De Britse Regering meende aanvankelijk, dat zij tot deze aanhouding gerechtigd was, maar de Ned. Regering heeft weten te overtuigen, dat de Nederlandse zienswijze juist was en zo besloot men te Londen dezer dagen de 9 Duitsers vrij te geven en stelde hen in staat met een Ned. schip via Nederland hun reis naar Duitsland voort te zetten. Dat deze Duitsers deze houding van de Engelse Regering prezen als correct, ligt voor de hand.

Maar nu de houding van Duitsland.

De officiële Duitse politie is op 8 November wederrechtelijk en in strijd met alle internationale bepalingen, op Nederlands grondgebied bij Venlo doorgedrongen, heeft een tweetal Engelsen en een Ned. chauffeur daar met geweld aangehouden en tegen hun wil over de Duitse grens gesleept.

Men is daarbij zelfs zover gegaan, een Ned. officier, door de Ned. autoriteiten aangewezen deze Engelsen te vergezellen, neer te schieten en ook zijn lijk over de grens te brengen.

Er kan niet de minste twijfel over bestaan, of dit optreden van Duitse zijde was een ernstig onrecht, een daad in strijd met alle rechtsbegrippen. In het Engelse geval was nog een verschil van interpretatie mogelijk, hier is dit uitgesloten.

Toch heeft de Engelse regering een bewijs willen geven van een correcte houding en de Duitsers vrijgelaten.

Sterk tegen deze houding van Engeland, steekt de Duitse af in het Venlo'se geval. Zelfs al was de beschuldiging juist, dat deze Engelsen actie voerden tegen Duitsland, dan kan daaraan nog geen enkel recht ontleend worden om op Nederlands grondgebied door te dringen en deze mensen over de grens te slepen. Men had dan de Ned. Regering moeten waarschuwen, en deze moeten verzoeken aan deze Engelse actie tegen Duitsland op ons gebied een einde te maken. Maar de Duitse Gestapo heeft op Ned. grondgebied niets te zeggen, laat staan enige arrestatie te verrichten.

De Duitse Regering is dan ook verplicht, deze Engelsen naar Nederland te doen terugkeren, evenals de Engelse Regering de 9 Duitsers naar Nederland heeft doen terugbrengen.

Met minder dan dit kan onze Regering in dit geval dan ook geen genoegen nemen.

En het is pijnlijk te constateren, dat in dit Venlo'se geval, waarbij de onrechtmatigheid van het Duitse optreden evident is, tot nu toe geen enkel rechtsherstel van Duitse zijde heeft plaats gehad.

En zelfs de wil daartoe nog niet is gedemonstreerd.

Men heeft zich nog niet eens te Berlijn, zoals uit de telegrammen der laatste dagen nog bleek, de moeite getroost, het Nederlandse protest te beantwoorden.

Nog eens, deze houding van Duitsland steekt wel zeer sterk af tegen de correcte houding van de Engelse regering

JOODSE HULP VOOR DE CHRISTENEN.

Een dezer dagen heeft de „United Jewish Appeal for Refugees and Overseas Needs" een som van 250.000 dollars geschonken, om te voorzien in de noden van Christelijke vluchtelingen.

De helft van het geld is ter beschikking gesteld van Zijne Heiligheid Paus Pius XII, om daarmede katholieken te helpen en de andere helft zal onder de protestantse secten verdeeld worden door tussenkomst van Dr. George A. Buttrick, president van de Federale Raad der Christelijke Kerken in Amerika.

GRACE LINE

(Wijzigingen voorbehouden.)

AFVAARTEN VAN CURACAO:

WEEKELIJKSCHE AFVAARTEN VAN CURAÇAO NAAR LA GUAIRA EN PTO. CABELLO.

S.S. „SANTA PAULA" Januari 16

DIRECTE VERBINDING MET NEW YORK ELKE ZATERDAG.

S.S. „SANTA PAULA Januari 20

Uitsluitend buitenhutten met privé zoetwaterbad.

TWEEWEKELIJKSCHE AFVAARTEN:

VAN CRISTOBAL, CARTAGENA, BARRANQUILLA, EN ORANJESTAD (FACULTATIEF:)

S.S. „PEREIRA" Januari 17
S.S. „TACHIRA" Februari 8

NAAR LA GUAIRA, PTO. CABELLO, BARRANQUILLA, CARTAGENA, CRISTOBAL, BALBOA EN HAVENS AAN DE ZUID PACIFIC KUST:

S.S. „PEREIRA" (doet Venezuela niet aan.) Januari 17
S.S. „TACHIRA" Februari 8

S. E. L. Maduro & Sons, N.V. Agenten.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

K.N.S.M.

Curaçao. Eerstvolgende aankomsten en afvaarten.

VAN EUROPA:

ss. „STUYVESANT"	(via de Colonlijnhavens)	19 Januari
ms. „HECTOR"	(via Paramaribo en La Guaira)	24 Januari
ss. „COSTA RICA"	(via de Colonlijnhavens) omstr.	31 Januari
ss. „HERMES"	„	31 Januari

NAAR EUROPA:

ss. „VAN RENSSELAER"	(via La Guaira, Trinidad, Barbados, Madeira en Lissabon)	15 Januari
ss. „STUYVESANT"	(via La Guaira, Trinidad, Barbados, Madeira en Lissabon)	31 Januari

VAN NEW YORK:

ms. „COLOMBIA"	(via Port au Prince, La Guaira en Pto. Cabello)	14 Januari
ss. „FLORA"	(via Haitiaansche havens)	18 Januari
ss. „AMOR"	(via La Guaira en Pto. Cabello)	24 Januari

NAAR NEW YORK:

ms. „COLOMBIA"	(via La Guaira, en Port au Prince)	15 Januari
ss. „ASTREA"	(via Pto. Cabello, facultatief)	19 Januari
ss. „FLORA"	(via Pto. Cabello, facultatief)	26 Januari

NAAR PARAMARIBO:

ms. „NOTOS"	(via La Guaira, Oriente, Trinidad en Demerara	23 Januari

NAAR BARRANQUILLA, CARTAGENA CRISTOBAL, KINGSTON EN PTO. LIMON:

ss. „STUYVESANT"	(niet naar Cartagena, Kingston)	20 Januari
ss. „HECTOR"	(alleen naar Barranquilla)	25 Januari

NAAR MARACAIBO:

„ss. FLORA"	Donderdag	(via Aruba)	18 Januari
ss. „EL LIBERTADOR"	Zaterdag	(via Aruba)	20 Januari
ss. „AMOR"	Woensdag	(via Aruba)	24 Januari

Hebben wij ons wel eens ooit ten volle rekenschap gegeven van het overgrote geluk, het onwaardeerbaar voorrecht, dat wij, nietige, ellendige, zondige mensen bidden kunnen en mogen?

Wat zijn wij zonder de kracht van boven? Wij zijn zelfs geen volkomen meester van onze eigen gedachten, want wij kunnen ze slechts vormen met het verstand, dat God ons gaf, en zij voeren ons heen tegen wil en dank, ja zelfs ondanks ons krampachtig tegenspartelen, waarheen wij niet gevoerd willen worden.

En wij nietigen en machtelozen mogen bidden tot een God, die niet alleen de Alwijze en Almachtige is, maar ook de Algoede, Wiens genoegen is het met de kinderen der mensen te zijn. Die juist omdat Hij Zelf zo oneindig groot en verheven is, zich zo diep mogelijk tot onze ellende kan neerbuigen, **zonder vrees daarmede bezoedeld te worden.**

Streeft naar het hogere.

Dit geldt ons als de ontwikkelingswet van de mens. Maar het hogere zij meer dan een vraag ideaal. Het is voor de mens met rede en vrije wil begaafd, het Ware en het Goede zonder beperking en zonder einde. Het is God.

Is er zaliger vreugd,
En die langer u heugt,
Dan een zorgelijk voorhoofd te ontplooien
Een goede engel te zijn
En in 's werelds woestijn
In stilte wat manna te strooien?

Door een traan, die gij wist
Wordt uw ziele verfrist:
En de glimlach, die gij doet herleven
Op des lijders gezicht,
Wordt een straal van Gods licht
Ook u zelf tot verkwikking gegeven.

De grootste en gevaarlijkste vijand van het huwelijk is: de gewoonte.